

РЕШЕНИЕ

№ 1020

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 29.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4508** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от адвокат – пълномощник на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, против издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – П., при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № Р. 3000-833/15.04.2022 г. /32-125336, към митническа декларация MRN 21BG003010026474R9/24.04.2021 г.

В съдебното производство дружеството - жалбоподател е представлявано задочно от упълномощения адвокат, които с писмена молба от 29.01.2024 г. е заявил, че: поддържа жалбата; няма доказателствени искания; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно списък (л. 172 от делото); представил е писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, с доводи за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт, понеже: жалбоподателят не е доказал декларираната към момента на вноса стока да е действително договорената с износителя; не са изпълнени условията на чл. 75, § 5 от Регламент № 891 на Комисията; желае юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за безспорно установени по делото и не оспорени от страните, следните факти.

На 24.04.2022 г., след подадена от „О. фууд трейд Л.“ Г. (вносител) митническа декларация MRN 21BG003010026474R9/24.04.2021 г. са поставени под режим

„допускане за свободно обращение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Турция, от които:

под № 1 домати тип „кръгъл, череша“ – 3 360 кг нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 13 754, 04 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 209, 30 Евро/100 кг.;

под № 2 –домати тип „кръгъл – червен“, с код по КН: [ЕГН], нетно тегло 3 040 кг. и декларирана митническа стойност 8 158, 62 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 137, 94 Евро/100 кг.;

под № 3 домати тип „кръгъл, череша“ – 710, 40 кг. нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 3 981, 04 лева, преизчислена в Евро/100 кг., на 286, 52 Евро/100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 24.04.2022 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Турция била 87, 2 евро/100 кг. След сравняване със С. на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечения за стоките, съответно: за стока под № 1 – 1 958, 30 лева; за стока под № 2 – 1 762, 47 лева; за стока под № 3 – 414, 04 лева.

С писмо от 24.04.2021 г. дружеството - вносител било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства, че стоките под №№ 1, 2 и 3 са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. На 21.05.2021 г., на 16.06.2021 г. и на 08.07.2021 г. от името на „О. фууд трейд Л.“ Г., чрез пълномощника „Ренус България“ ООД били представени доказателства: за извършени плащания към износителите; на какви цени са продадени стоките от тази партида, а именно:

- за стока № 1 (домати тип „кръгъл, череша“) част (2 016 кг.) от цялото количество, от 3 360 кг. нето тегло е продадено на цена от 292 €/100 кг. За продадените 2 016 кг. домати митническият орган е преценил, че „с представените доказателства са удовлетворени условията на освобождаване, поради което внесеният депозит за тази част от партидата (1 174, 98 лева) следва да бъде освободен“. За останалото количество – 1 344 кг. е представено дебитно известие за по – ниска цена- от 195, 84 €/100 кг., поради влошено качество, като за същото количество е установено, че в крайна сметка не било продадено. Именно за тази част (1 344 кг.) с оспорваното решение е прието, че: освен дебитното известие, не са представени фактури за продажба „на тази част от партидата пресни домати“; непредставянето на документи за реализиране на пазара „на тази част от партидата е неспазване на изискванията и сроковете, регламентирани в чл. 75 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2017/891, което води до усвояване на част от обезпечението (783, 32 лева), като дължимо мито за част от стоката с нето тегло 1 344 кг.“.

за стока № 2 - домати тип „кръгъл – червен“, 3 024 кг. е продадено на цена от 182 €/100 кг., с оглед на което митническият орган е заключил, че тази цена е по – висока от цената на придобиване, а вносителят е представил „удовлетворяващо митническите органи доказателство за освобождаване на внесения депозит от 1 762, 47 лева.

За стока № 3 - домати тип „кръгъл, череша“ – 710, 40 кг. нето тегло също е заявено с оспореното решение, че вносителят е представил удовлетворяващо митническите

органи доказателство за освобождаване на внесеня депозит от 414, 04 лева.

С писмо от 15.09.2021 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение за възникване на митническо задължение за частта от стока № 1, поради което част от внесеното обезпечение (783, 32 лева) ще бъде усвоено. Дружеството не е възразило официално срещу това намерение. С процесното Решение № Р. 3000-833/15.04.2022 г. /32-125336, към митническа декларация MRN 21BG003010026474R9/24.04.2021 г., предвид диспозитива му са извършени корекции на митническата декларация, като по т. IV е отказано освобождаване на внесеното обезпечение (депозит), в размер на 783, 32 лева. Независимо, че сумата от 783, 32 лева е била ефективно внесена като депозит и по отношение на нея е постановено задържане, представляващо плащане на дължимо мито, митническият орган е постановил и начисляване на лихви върху същата сума, считано от „24.04.2021 г., до датата на събиране на дължимото мито“. Отказът да бъде освободен депозитът от 783, 32 лева е мотивиран така: „не са представени доказателства за продажба на първо търговски ниво, поради което считаме, че представените доказателства не потвърждават коректността на декларираната от Вас цена по отношение на частта от партидата с нето тегло 1 344 кг.; непредставянето на документи за реализиране на пазара на тази част от партидата е неспазване на изискванията и сроковете, регламентирани в чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2017/891...“. Ответникът се позовава и на чл. 181, § 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г.

Дружеството - жалбоподател не е съгласно с решението, като с представената писмена защита адвокатът – пълномощник поддържа твърдения, че: оспореното митническо решение противоречи на чл. 73, б. „а“, вр. чл. 75 от Регламент 2017/891 и на тълкуваното, дадено с решението на СЕС по дело № С-770/21 (т. 15 и отговора по т. 3); стоките по т. 1 и т. 3 от митническата декларация „неправилно са разгледани отделно“, като за стока № 3 и за част от стока № 1 са налични условията за възстановяване на депозита, а за друга част от стока № 1 – обратното.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като съобрази доводите на страните и доказателствата, както и релевантните за случая правни норми, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Процесният внос на пресни домати е регулиран от нормите на чл. 181, ал. 1, с наименование „Система на входни цени за някои продукти от секторите на плодовете и зеленчуците, преработените плодове и зеленчуци и лозаро-винарския сектор“, част от Глава втора „Вносни мита“, на Регламент (ЕС) № 1308/2013 „за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти“, и чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията, от 13.03.2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013. С тези актове е въведена системата на входните цени, съгласно която, при внос на посочените стоки се прилагат различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото, и обратно. В мотивите си административният орган е приел (каза се по-горе), че: за стока № 1 определената от Европейската комисия за дата 24.04.2022 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Турция била 87, 2 евро/100 кг., която, сравнена с декларираната вносна стойност на стоките (13 754, 04 лева, преизчислена в

Евро/100 кг., на 209, 30 Евро/100 кг.) е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечения за стоката под № 1, в размер на 1 958, 30 лева. Каза се, че за част от стоката под № 1 (1 344 кг.) е представено дебитно известие за калкулирана по-ниска цена - 195, 84 €/100 кг., поради влошено качество, като за същото количество е установено, че в крайна сметка не било продадено. Именно за тази част (1 344 кг.) е прието, че: освен дебитното известие, не са представени фактури за продажба; непредставянето на документи за реализиране на пазара „е неспазване на изискванията и сроковете, регламентирани в чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран Регламент (ЕС) № 2017/891, което води до усвояване на част от обезпечението, като дължимо мито“.

Според чл. 69 от Митническият кодекс на Общността (Регламент (ЕС) № 952/2013) митническата стойност на стоките се определя по два начина, посочени съответно в чл.чл. 70 и 74. Чл. 70, ал. 1 определя, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение митническата територия на Съюза, а съгласно ал. 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна, в полза на продавача, за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени, като условие за продажбата на внасяните стоки. Посочените в чл. 74 методи за определяне на митническата стойност са вторични и се прилагат, само когато тази стойност не може да бъде определена, съобразно критериите, посочени в чл. 70. Във вносната си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл. 70 МК. С цел избягване отклонение от митническо облагане чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 предвижда, че когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран, въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа. Ако при проверка компетентните органи на държавите-членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито, в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Анализът на нормите сочи, че дори декларираната митническа стойност да надвишава с повече от 8 % фиксираната стойност при внос, това не изключва прилагането на метода на договорната стойност. Изискванията за това са, вносителят да представи убедителни доказателства, че това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките. Спорът по настоящото дело е именно по отношение убедителността на представените от дружеството – жалбоподател доказателства, касаещи непроданата част от стоката под № 1 (1 344 кг. домати, за които частта от внесеният обезпечение е 783, 32 лева). Според разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран

Регламент 2017/891, „за да се докаже, че партидата е освободена, съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата“. В процесното Решение № Р. 3000-833/15.04.2022 г./32-125336, към митническа декларация MRN 21BG003010026474R9/24.04.2021 г. липсват каквито и да е мотиви и твърдения, че дружеството - жалбоподател не е заплатило реално на продавача (доставчика) декларираната договорна стойност. Отказът да бъде освободен депозитът за частта от стоката под № 1 е мотивиран с непредставяне на „фактури за продажба и на документи за реализиране на пазара“, като с тези мотиви очевидно се цели да бъде обоснован извода за неизпълнение условието, по смисъла на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран Регламент 2017/891, т.е. – непредставяне на „всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида“. Митническият орган е отчел представеното му дебитно известие „за по – ниска цена от 195, 84 €/100 кг., поради влошено качество“ на част от доматите под № 1, но необосновано и нелогично е заключил, че не са представени документи за продажба на лошокачествените домати, презумирайки по този начин, че те задължително следва да са били продадени. Такива данни обаче няма. Касае се за многобройни доставки на зеленчуци (бързо развалящи се продукти), осъществявани в продължение на години, с оглед на което може да бъде прието за практически възможно вносителят да понесе финансови загуби, като не продаде част от стоките от една партида, поради това, че са станали негодни за консумация. Нормативното изискване е вносителят да докаже, че партидата е освободена, според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките, съобразно чл. 70, пар. 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В тази връзка административният орган – издател на оспореното решение не е оспорил истинността на представените от дружеството-жалбоподател документи - фактурата за покупка на стоката от турския доставчик, фактурите за транспорт и за допълнителни услуги по допускане на стоката за внос (фито-санитарен контрол). Съдът приема за убедителни представените от жалбоподателя доказателства, че декларираната договорна стойност е действително платена. Не съществува правна възможност митническите органи да поставят определянето на митническата стойност, в зависимост от последващата продажба на стоките, респ. от това, дали вносителят е реализирал търговска печалба. Освен изложените до тук мотиви за неправилност на митническото решение Съдът отчита и следния порок на същото.

Дефиницията за „партида“ (чл. 73, б. „а“), за целите на Глава VI, Дял III „Търговия с трети държави- система на входни цени“ от Делегиран Регламент 2017/891 е: „стоките, представени с декларация за допускане за свободно обращение, обхващаща единствено стоките от един и същ произход, които попадат под един единствен код по КН“. Процесните стоки неправилно са били обособени с оспорваното митническо решение в отделни партиди, като за част от стоката под № 1 е върнат внесеният депозит, а за останалата част това е отказано. Разделяне на партидата на отделни части, третиращи по различен начин е в противоречие с определението за „партида“. В

митническото решение няма мотиви за причините, поради които партидата е разделена на части, като за част от стоките под № 1 решението е обратно на това за останалата част. В този смисъл Решение № 12099/06.12.2023 г., по адм. дело № 2494/2022 г.

С оглед принципите за правна сигурност и за защита на легитимните очаквания решаващият административен орган следва да се счита обвързан от практиката си и да решава сходните случаи по идентичен начин. Споменатите принципи са широко застъпени в практиката на Съда на Европейския съюз и са част от принципа за равенство на страните, по смисъла на чл. 8, ал. 2 АПК. Документите, представени от дружеството за цялата партида домати са приети като „удовлетворяващо митническите органи доказателство за освобождаване на внесения депозит“, по отношение стоките под №№ 2, 3, но не и за частта домати под № 1.

Горните мотиви дават основание на Съда да заключи, че жалбата е основателна, а Решение № Р. 3000-833/15.04.2022 г./32-125336, към митническа декларация MRN 21BG003010026474R9/24.04.2021 г. е незаконосъобразно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон. Доказателствата обосновават извода, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. – „договорната стойност, т.е., действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение в митническата територия на Съюза“. Митническото решение подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде върната на директора на ТД „Митница – П.“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

Този изход на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови на оспорващото дружество разносните за водене на делото. В списъка по чл. 80 ГПК, представен от адвоката - пълномощник (л. 211 от делото) са включени претенции за възстановяване на: 50 лева държавна такса; възнаграждение за адвокат – 350 лева, което не е прекомерно.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – П., при Агенция „Митници“ РЕШЕНИЕ № Р. 3000-833/15.04.2022 г./32-125336, към митническа декларация MRN 21BG003010026474R9/24.04.2021 г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ да възстанови на „О. Ф. Т. Л.“ Г. разносните за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 400 лв. (четирисотин лева).

ВРЪЩА административната преписка на директора на ТД „Митница – П.“ за ново произнасяне, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон. Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: